

NAUJI LIOLEKO IR BOLEKO NUOTYKIAI

NAUJI
LIOLEKO IR BOLEKO
NUOTYKIAI

UDK 821.162.1-93
Na266

Versta iš:
Bonowicz, Gortat, Karwan-Jastrzębska, Olech,
Onichimowska, Rusinek, Widłak, Wojtyszko
NOWE PRZYGODY BOLKA I LOLKA
Spoleczny Instytut Wydawniczy Znak, Kraków,
2011

Wojciech Bonowicz
Grzegorz Gortat
Ewa Karwan-Jastrzębska
Joanna Olech
Anna Onichimowska
Michał Rusinek
Wojciech Widłak
Maciej Wojtyszko

- © Tekstas, *Perkėlimas*, Wojciech Bonowicz
- © Tekstas, *Vidurnakčio svečias*, Grzegorz Gortat
- © Tekstas, *Pintinė pabaisa, Prosenelio lobis*, Ewa Karwan-Jastrzębska
- © Tekstas, *Kai praryja žaidimas, Dykuma*, Joanna Olech
- © Tekstas, *Vaiduoklių namas*, Anna Onichimowska
- © Tekstas, *Remontas*, Michał Rusinek
- © Tekstas, *Laiko mašina*, Wojciech Widłak
- © Tekstas, *Rudens naktį*, Maciej Wojtyszko
- © Iliustracijos, *Spoleczny Instytut Wydawniczy ZNAK, Sp. z o.o.*, 2011
- © Personażai Bolekas ir Liolekas, teisių paveldėtojai Ledwig, Lorek, Nehrebecki
Išleista susitarus su *Spoleczny Instytut Wydawniczy ZNAK, Sp. z o.o.*, Krokuvą, Lenkija.
- © Vertimas į lietuvių kalbą, Aldona Baliulienė, 2013
- © Leidykla „Nieko rimto“, 2015

ISBN 978-609-441-299-8

Bonowicz, Gortat, Karwan-Jastrzębska, Olech,
Onichimowska, Rusinek, Widtak, Wojtyszko

NAUJII LIOLEKO IR BOLEKO NUOTYKIAI

Iš lenkų kalbos vertė Aldona Baliulienė

Iliustravo Mobile Wings

Vilnius
2015

Turinys

Joanna Olech **Kai praryja žaidimas** 5

Ewa Karwan-Jastrzębska **Pintinė pabaisa** 29

Anna Onichimowska **Vaiduoklių namas** 47

Grzegorz Gortat **Vidurnakčio svečias** 69

Michał Rusinek **Remontas** 101

Ewa Karwan-Jastrzębska **Prosenelio lobis** 123

Wojciech Widłak **Laiko mašina** 145

Maciej Wojtyszko **Rudens naktį** 165

Joanna Olech **Dykuma** 195

Wojciech Bonowicz **Perkėlimas** 215

Joanna Olech

Kai praryja žaidimas

– Gurrckt!!! – išgirdo Bolekas sau už nugaros.

Tarytum milžiniškas trolis būtų nugurkęs didžiulę gličią sraigę.

Bolekas pašoko lyg ant spyruoklių ir atsigręžė taip staigiai, kad vos visų strazdanų nenusikratė nuo nosies.

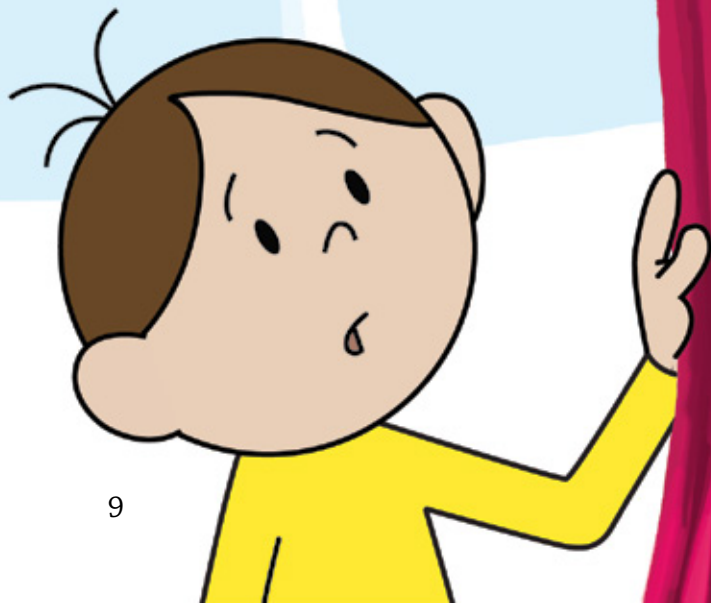

Prie rašomojo stalo, kur vos prieš akimirką jo jaunėlis brolis žaidė *Kosminės žudynes*, NIEKO nebuvo. Tik tyliai užė kompiuteris ir mirguliavo jo ekranas.

– Na gerai. Tau pavyko. Išgąsdinai mane, – prisipažino Bolekas ir pasilenkė pažiūrėti po rašomuoju stalu. – O dabar išlįsk, roply.

Jokio atsako.

Bolekas atklojo sumankytą lovos užtiesalą, kilstelėjo užuolaidas, palindo po foteliu...

Nėra.

– Kas čia dabar... kad mane Ridikėlių karaliumi išrinktų... Ištirpai ore?

Staiga iš kompiuterio pasigirdo tylus garsas. Lyg ir prislopintas... gaiktelėjimas. Bolekas priėjo arčiau, paspaudė pirmąjį nuo krašto klavišą.

– Vaje!!! – suriko, mat kompiuterio ekrane išvydo brolių, šis buvo pačiame *Kosminių žudynių* įkarštyje.

Liolekas kaip paklaikęs blaškėsi po labirintą, o jam iš burnos vis išlįsdavo komiksų debesėlis su užrašu „GELBĖKIT!“ Jis avėjo tomis pačiomis languotomis šlepetėmis, su kuriomis prieš valandėlę sėdėjo prie rašomojo stalo.

Bolekas įžnybė sau vieną, kitą kartą. Skauda.

Tai ne sapnas... deja.

– Liolekai! Gal tu savo smegeninę kauliukais pralošei? Kraustykis iš ten, ir mikliai!

Tačiau mažutė brolio figūrėlė tik be garso žiopčiojo.

Bolekas keliskart spustelėjo klaviatūros mygtuką su mikrofono piešiniu. Iš kompiuterio garsiakalbio tuoj pasipylė Lioleko šauksmai:

– Pavojus! Pavojus! Mane įtraukė! Nežiopsok, vėply, o ištrauk mane iš čia!

– Taiii... aišku. Bet KAIP? Vąšeliu?

– Vąšeliu... batų šaukštu... žarstekliu... kuo nori, tik greičiau!!! – niršo Liolekas.

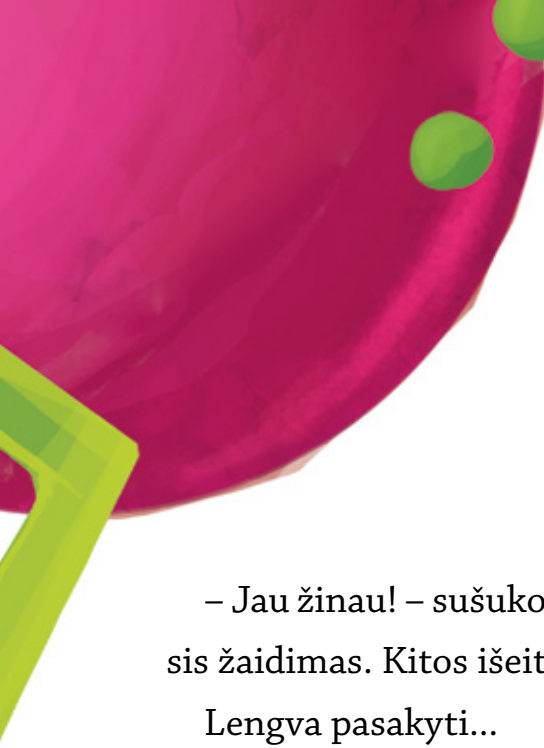
– O gal man išjungti kompiuterį? Ir vėl įjungti?.. – balsu svarstė vyresnėlis.

– To betruk! Tada galbūt manęs išvis daugiau nebepamatysi. Žaidimas prasidės iš naujo. Ir tikrai be manęs. O aš dabar esu paskutiniame lygyje, tuoj turi būti pabaiga. Jau būčiau laimėjęs, bet ta bjauri dėžė mane prarijo... – karščiausiai Liolekas.

– Hmm... Sakai, paskutiniame lygyje? – brolis susimąstęs pasikrapštė pakaušį.

– Aha. Liko tik žaliųjų gniūžčių mūšis su ufonautais. Čia visada susimaunu. *Žaidimas baigtas...* ir visas darbas šuniui ant uodegos.

– Jau žinau! – sušuko Bolekas. – Turi žaisti, kol baigsis žaidimas. Kitos išeities nematau.

Lengva pasakyti...

Staiga... pasigirdo toks keistas garsas, kad Bolekas iškart pastatė ausis: „Iijaaa! Iijaaa... Iijaaa!“

A colorful illustration for a children's book. At the top left, a large orange planet with a green ring is shown. A bright yellow beam of light shines down from the planet towards the bottom of the page. In the upper left and center, there are several yellow five-pointed stars. On the right side, a green, angular shape is partially visible. In the bottom right foreground, a young boy with brown hair, wearing a white t-shirt and a purple skirt, is looking up with a smile. He is surrounded by a pile of green spheres, and one green sphere is floating in the air near the beam of light.

– Aš tave gąsdinu... Žaidimas vyksta toliau. Tuoju
čia bus žalieji! – Liolekas pasitaisė violetinių kelnaičių
petnešėles ir žvilgtelėjo į šaudmenų krūvelę.

– Teks paplušėti... kaip aš norėčiau tapti preriniu
šuniuku.

– O iš ko tos gniūžtės? – nustebė brolis, mat buvo vasara ir sniego nė žymės.

– Kaip tai – iš ko? Iš špinatų. Ateiviai dievina špinatus, – gūžtelėjo pečiais Liolekas ir keliskart pritūpė, kad pramankštintų kojas.

Labirinte aidėjo vis garsėjantis tapsėjimas, lyg ir vaikiškų batukų. Iš už posūkio išnėrė ufonautai. Jie taip skuodė, kad net žali kirpčiukai ant galvų šokčiojo.

– Šeši prieš vieną?! Ir tai teisinga? – susijaudino Liolekas, bet leistis į šnekas nebuvo kada: pirmoji špinatų gniūžtė jau lėkė jo link.

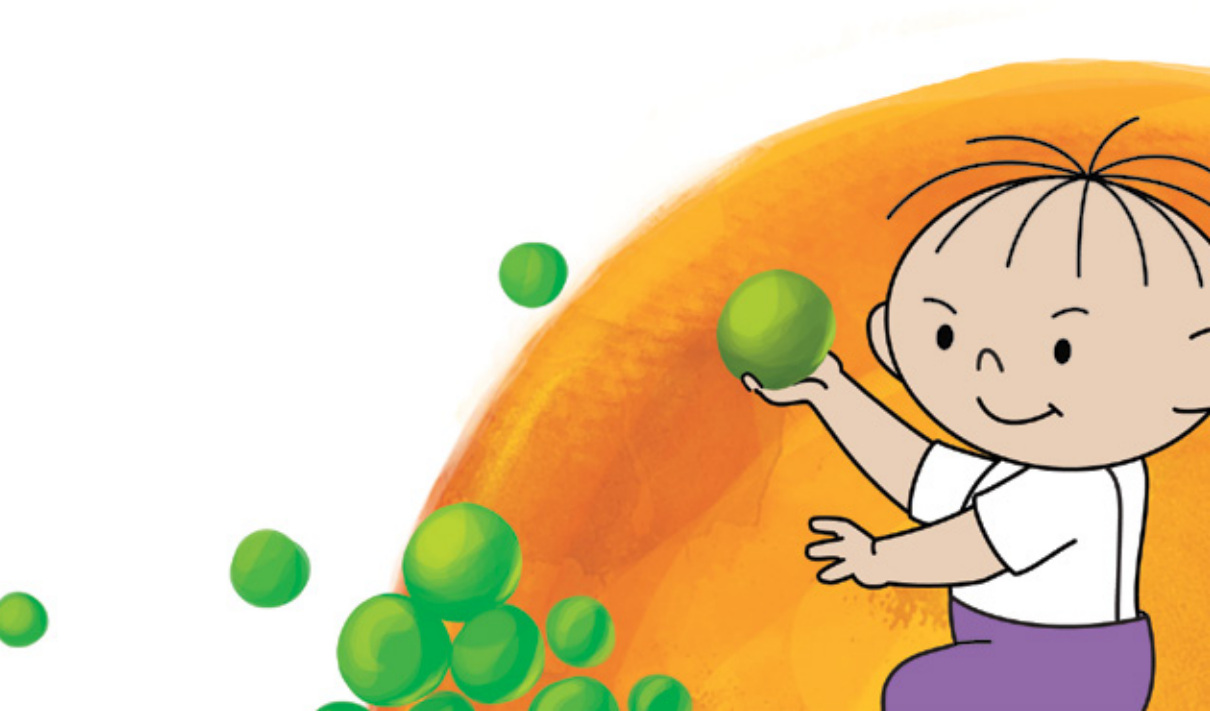
– Pro šalį! – apsidžiaugė Bolekas priešais monitorių.

– Pumt! Pumt! – krito žali sviediniai, bet rubuilis Liolekas strykčiojo tarp jų kaip kamuoliukas, nepalietas špinatų makalienės.

– Laikykis, Liolekai!!! – sirgo už jį brolis,
sugniaužęs kumščius. – Nepasiduok!

Trys ufonautai, kliudyti žaliųjų gniūžčių, sus-
tingo ir iškrito iš žaidimo. Kiti du pasislėpė už kampo
ir susirūpinę žvilgčiojo į mažtančią sviedinių krūvelę.
Paskutinis nenusiminė. Jis niršo. Ir iš to įniršio, užuot
pataikęs, šaudė Liolekui aukštai virš galvos.

Na266 Nauji Lioleko ir Boleko nuotyčiai: [novelės] / Wojciech Bonowicz, Grzegorz Gortat, Ewa Karwan-Jastrzębska [et al.]; iš lenkų kalbos vertė Aldona Baliulienė. – Vilnius: Niekio rimto, 2015. – 224 p.: iliustr.

„Nauji Lioleko ir Boleko nuotyčiai“ – tai dviejų nutrūktgalvių berniukų istorijos tęsinys. Aštuoni talentingi lenkų vaikų rašytojai surėmė plunksnas ir sukūrė dešimt naujų pasakojimų, kuriuose kaskart nutinka neplanuoti ir linksmi nesusipratimai.

Redaktorė **Danutė Ulčinskaitė**
Maketavo „**Niekio rimto**“ dizaino grupė

Tiražas 2000 egz.

Išleido leidykla „Niekio rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Kai gyvenime trūksta nuotykių, reikia leistis ieškoti seno pirat? lobio kieme ar pamiršto vaiduoklio rūsy.

Laimei, Liolekui ir Bolekui tokių paieškų niekada neprireikė. Internetiniame pokalbyje jie sutinka vampyrą, išėję pailsėti prie jūros – pintą pabaisą, o ant lovos sukonstruoja laiko mašiną.

Bet ar šie neįtikėtini dalykai iš tiesų tokie, kokie atrodo iš pradžių? Šitai turėsite išsiaiškinti patys.

**Taip pat
skaitykite:**

www.niekorimto.lt

Akcijos ir ypatingi pasiūlymai

Tik internetu

ISBN 978-609-441-299-8

9 786094 412998